

Sygn. akt: I 1 C 1095/19 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Izabela Pisarska

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2019 r. w Gdyni

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. na rzecz powoda K. S. kwotę 1200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19.9.2018r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. na rzecz powoda K. S. kwotę 30,00 zł (trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

UZASADNIENIE

Powód, K. S., wniósł w dniu 28 grudnia 2018 r. pozew przeciwko (...) spółce z o.o. z siedzibą w G., domagając się zasądzenia na jego rzecz kwoty 1.200 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19.9.2018r tytułem zwrotu ceny zakupu wózka dziecięcego. Uzasadniając żądanie powód wskazał, iż odstąpił od zawartej z pozwaną umowy sprzedaży wózka, z uwagi na występujące w tym produkcie wady.

W dniu 18.1.2019r, w sprawie VII Nc 9/19, Sąd Rejonowy w Radomiu wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie w postępowaniu upominawczym nakazu zapłaty pozwany wniósł o przekazanie sprawy wg właściwości do Sądu Rejonowego w Gdyni, o oddalenie powództwa w całości zarzucając, że reklamowane przez powoda wady nie były wadami istotnymi, a nadto, że zgłoszone przez powoda uszkodzenia wózka były następstwem nieprawidłowego korzystania z rzeczy, a także, że nie został wezwany do zapłaty.

(pozew, k. 2-3v, nakaz zapłaty, k. 18, sprzeciw, k.20-23)

Postanowieniem z dnia 18.3.2019r Sąd Rejonowy w Radomiu przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Gdyni.

(postanowienie, k. 39-40)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 lipca 2018 r. powód , K. S. ,zawarł z (...) spółką z o.o. z siedzibą w G. umowę sprzedaży wózka (...) E. (...). Cena sprzedaży wynosiła 1.200 zł.

(niesporne, nadto paragon, i faktura, k. 4)

Po dwóch tygodniach powód zgłosił pozwanej spółce reklamację, wnosząc o naprawę wózka. Powód zgłosił konieczność wymiany poszycia elementu siedziska.

Pozwany uwzględnił przedmiotową reklamację naprawiając w/w poszycie. Podczas rozkładania wózka przez pracownika (...) spółką z o.o. z siedzibą w G. przy odbiorze go z reklamacji, pracownik ten oderwał pas podtrzymujący siedzisko, ponownie przetarł poszycie siedziska już w trakcie pierwszego rozłożenia wózka. Wózek nie został więc przez powoda odebrany i w dniu 25 sierpnia 2018 r. zgłoszono drugą reklamację, na którą nie otrzymano odpowiedzi.

(dowód: reklamacja z dn. 25.08.2018 r. - k. 10, pismo powoda dot. reklamacji z dn. 25.08.2018 r. - k. 11)

W dniu 19.9.2018r wobec braku odpowiedzi na drugą reklamacją powód złożył sprzedawcy oświadczenie o odstąpieniu od umowy i zażądał zwrotu ceny zakupu wózka, tj. kwoty 1.200 zł.

Reklamacja powoda nie została uwzględniona przez pozwanego. Sprzedawca ocenił bowiem, jak wskazano w odpowiedzi na reklamację – po przeprowadzeniu przeglądu stanu technicznego wózka, że wózek nie był wadliwy. Ponadto sprzedawca powiadomił powoda, że nie stwierdził żadnych wad, które mogłyby przejawiać znamiona wad produkcyjnych.

Tym niemniej, w ramach wyrazu dobrej woli, zaproponował wymianę wózka na nowy w tym samym kolorze lub innym.

(dowód: pismo pozwanego z dn. 25.9.2018 r. – k. 30)

Wobec braku zwrotu gotówki do pozwanego za pośrednictwem poczty skierowane zostało wezwanie do zapłaty, zwrócone w dniu 27.11.2018r z powodu niepodjęcia w terminie. Pozwany nie zareagował na przedmiotowe wezwanie. Powód podejmował próby kontaktu telefoniczne, osobiste poprzez wizyty w sklepie firmowym- bez efektu.

(dowód: wezwania do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania – k. 12 – 13)

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd oparł się na treści przedłożonych przez strony wyżej wymienionych dokumentów prywatnych, albowiem ich prawdziwość i treść nie była przez strony procesu kwestionowana.

Żadna ze stron nie złożyła wniosku o przeprowadzenie w sprawie dowodu z opinii biegłego d.s. wózków w celu wykazania zgodności z umową wózka dziecięcego, jak też w celu wykazania braku istotnej niezgodności z umową tegoż wózka, jednakże, zdaniem Sądu, materiał dowodowy przedstawiony przez strony nie wymagał w celu dokonania jego oceny wiadomości specjalnych. Był to więc dowód dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nieprzydatny. Dowód z opinii biegłego - ze swej istoty - nie mógł też stanowić dla Sądu źródła wiedzy o wyglądzie i stanie wózka w dacie złożenia przez powoda powtórnej reklamacji, w sytuacji niezgłoszenia przez pozwanego dowodu z oględzin tego wózka przez Sąd, ani nie przedstawienia Sądowi żadnej dokumentacji fotograficznej. Sąd miał także na uwadze, iż dopuszczenie dowodu z opinii biegłego mogło znaleźć jedynie zastosowanie w zakresie ustalenia stanu faktycznego sprawy. W niniejszej sprawie zakresem tym mogłyby być objęte jedynie ustalenie faktu wystąpienia wad w zakupionym przez powoda wózku, co zostało potwierdzone pośrednio przez pozwanego, poprzez propozycje wymiany wózka na nowy. Nie składa się takiej propozycji, jeśli rzecz jest bez wad. Sąd więc przyjął, że okoliczność wystąpienia tych wad nie była też przez powoda i pozwanego kwestionowana ani na etapie rozpoznawania reklamacji zgłoszonej przez powoda, ani obecnie w toku postępowania sądowego. Zaś ustalenie, czy przedmiotowe wady były wadami istotnymi należało do oceny Sądu i w tym zakresie dowód z opinii biegłego nie mógł oceny Sądu zastąpić. Kwestia dokonywanej przez Sąd oceny czy ujawniona wada ma charakter istotny czy też nie - związana jest bowiem z wykładnią ustawowego pojęcia użytego w art. 560 §1 kc.

W tym stanie rzeczy, rozstrzygając o zasadności powództwa Sąd miał na względzie, iż w celu jego wykazania powoda obciążało wykazanie dwóch okoliczności: faktu zaistnienia w zakupionym towarze wady fizycznej oraz istnienie tej wady w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego lub powstanie wady z przyczyny tkwiącej w rzeczy

sprzedanej w tej samej chwili. Fakt zaistnienia wad został przez powoda wykazany nie tylko treścią złożonych przez niego dokumentów (obu reklamacji), ale przede wszystkim stanowiskiem pozwanego w odpowiedzi na w/w reklamacje. Z kolei z uwagi na to, że wady fizyczne wózka zostały stwierdzone przed upływem roku od dnia jego wydania, w myśl art. 556² po stronie powoda istniało też domniemanie, że wady te lub ich przyczyna istniały w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego, tj. wydania rzeczy. Domniemanie to było wzruszalne, jednak ciężar udowodnienia okoliczności przeciwnej spoczywał na sprzedawcy. Zaoferowane przez pozwanego środki dowodowe nie były w tym celu wystarczające. Okoliczności przeciwne temu domniemaniu nie zostały bowiem wykazane. Dokonując negatywnej oceny obrony strony pozwanej przed żądaniem pozwu, Sąd miał też na uwadze, iż nieskutecznie pełnomocnik pozwanego w treści uzasadnienia sprzeciwu stwierdzał, iż wózek nie miał wad, bowiem sprzedawca w odpowiedzi na 2-ą reklamację zaproponował wymianę na nowy, mimo, że powód żądał zwrotu pieniędzy. Skoro wózek nie miał wad, to skąd propozycja wymiany na nowy? Nie jest to logiczna konsekwencja działań pozwanego w tej sprawie. Jego oświadczenie jest więc niewiarygodne. Nic nie stało na przeszkodzie, by dokumentację związaną z reklamacją w/w wózka, z oględzinami przez serwisanta, ewentualnie zdjęcia pozwany do akt sprawy złożył, jak też by zaoferował Sądowi dowód z oględzin reklamowanego przez powoda wózka, skoro pełnomocnik pozwanego podawał, że naprawiony w wyniku 1-ej reklamacji wózek nie ma wad, a znajduje się w posiadaniu pozwanego.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy wynikało, iż zakupiony przez powoda wózek dziecięcy użytkowany był w sposób zgodny ze swoim przeznaczeniem, rodzaj opisanych wad, w ocenie Sądu, spowodowany był sposobem wykonania wózka, nie zaś jego niepoprawnym użytkowaniem czy konserwacją.

Dokonując w dalszej kolejności oceny zgłoszonych przez powoda wad sprzedanego mu wózka jako istotnych Sąd miał na uwadze, iż za wadę istotną z pewnością należy uznać urywający się przy rozkładaniu wózka pas podtrzymujący siedzisko i przecieranie się poszycia siedziska dziecka. Uniemożliwia to bowiem nie tylko prawidłową eksploatację wózka, ale też czyni go przedmiotem niezapewniającym bezpieczeństwa przewożonemu w nim dziecku. W przedmiotowej sprawie wady ujawnione w wymienionym egzemplarzu wózka dziecięcego, zdaniem Sądu, zarówno utrudniały, jak i uniemożliwiały korzystanie z wózka przez powoda. W opinii Sądu także z uwzględnieniem obiektywnego kryterium przeznaczenia wózka, uznać należało, że wady te uniemożliwiały również korzystanie z wózka w sposób zgodny z przeznaczeniem, przede wszystkim z uwagi na wygodę i bezpieczeństwo przewożonego w nim dziecka.

Rozstrzygając o zasadności powództwa Sąd miał też na uwadze, iż w niniejszej sprawie po dokonaniu przez pozwaną naprawy wózka po pierwszej z reklamacji, nie ograniczała powoda możliwość działania pozwanej wynikająca z art. 560 § 1 kc, a odnosząca się do uprawnienia sprzedawcy do wymiany rzeczy na rzecz wolną od wad lub do niezwłocznego usunięcia tychże wad. W okolicznościach niniejszej sprawy, z uwagi na istotność wad zgłoszonych przez powoda przy pierwszej reklamacji, pozwana mogła usunąć niezwłocznie wady wózka, czego się podjęła, wyłącznie przy tej pierwszej reklamacji. Przy drugiej z reklamacji – z uwagi na termin jej złożenia - powód miał zaś prawo zgodnie ze swoją wolą domagać się uwzględnienia przez sprzedawcę skutków dokonanego przez niego odstąpienia od umowy, ograniczając się jedynie do udowodnienia faktu ponownego ujawnienia wady towaru, która również okazała się wadą istotną. Możliwość niekończącego się uprawnienia sprzedawcy do wymiany lub naprawy wadliwego towaru ograniczona została bowiem normą art. 560 § 1 kc, określaną „regulą jednokrotności”. Stąd w przypadku wad istotnych sprzedawca może tylko raz rzecz wymienić lub naprawić, blokując w ten sposób uprawnienie kupującego do odstąpienia od umowy. W przedmiotowej sprawie pozwana z uprawnienia tego skorzystała przy pierwszej reklamacji, podczas rozpoznania której uznała, iż z uwagi na wadliwość siedziska (a więc jak już wcześniej wskazano niewątpliwie wadę istotną w przypadku wózka dziecięcego) dokona naprawy wadliwego egzemplarza wózka, a przy drugiej zaproponowała, po otrzymaniu oświadczenia o odstąpieniu od umowy, wymianę na nowy. Uprawnienie takie po raz kolejny jednak jej nie przysługiwało. Dokonane przez powoda odstąpienie od umowy sprzedaży było więc skutecznie i prawnie dla pozwanego wiążące. W tym miejscu na marginesie rozważań dodać należy, że sam fakt, że wady wózka były usuwalne, nie powodował tego, że nie były istotne. Desygnaty nazw: wada istotna i wada nieusuwalna nie są bowiem tożsame, a zakresy tych pojęć krzyżują się.

Z uwagi na powyższe na podstawie art. 494 kc w zw. z art. 560 §1 kc Sąd zasądził od pozwanej (...) spółki z o.o. z siedzibą w G. na rzecz powoda, K. S., kwotę 1.200 zł tytułem zwrotu ceny wózka dziecięcego wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 września 2018 r. (dzień otrzymania oświadczenia o odstąpieniu od umowy) do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt. II wyroku zgodnie z art. art. 98 §1 i 3 kpc w zw. z art. 108 §1 kpc, w zw. z §2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie i radcowskie, zasądając od pozwanej, jako strony przegrywającej proces, na rzecz powoda kwotę 30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na zasądzoną kwotę składają się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 30 zł, koszt poniesiony przez powoda.